

plan er nødt til at sikre vores egen energiforsyning. Ellers bliver vi simpelt hen alt for afhængige af lande, der er mindre stabile rent demokratisk end dem, vi omgiver os med lige heromkring.

Som det tredje punkt mener vi rent faktisk også, at Danmark skal forsøge, hvilket også blev diskuteret med hensyn til ånden i Kyotoaftalen helt tilbage fra 1997, at leve op til, at 75 pct. af det enkelte lands reduktionsforpligtelser rent faktisk løses ved hjælp af nationale tiltag. Der er ikke megen fremtid i køb, uanset om man kalder det varm luft eller lun luft. Det er skidt for miljøet, det er skidt for dansk industri, og i sidste ende mener jeg rent faktisk også, at det er skidt for vores omdømme.

Jeg mener også, at det, der ligger i det her forslag med, at vi ud af de voksende forskningsbudgetter bruger 5 mia. kr. de kommende 10 år, er vigtigt, og bemærk, at det her ikke bare er et spørgsmål om vind, det er også brint, det er solenergi, det er biomasse, brændselsceller og bølger. Vi kommer altså hele vejen rundt om vedvarende energi eller det, vi kan kalde transportører af vedvarende energi. Vi er nødt til det, og det kræver en bevidst og energisk indsats.

Som også flere ordførere har sagt, har vi i dag solstrålen, om man vil, vindmøllerne. Der er godt og vel 20.000 beskæftigede og en eksport på mere end 20 mia. kr. Det er en sværvægt i dansk økonomi, som man desværre var ved at slå ihjel, og det kan jo ses derved, at det i eksempelvis 2004 er under ti vindmøller, der samlet er opstillet på land herhjemme.

Det sidste ben, som også ligger i det her beslutningsforslag, er hele EU-benet. Der er det, at Danmark skal være betydelig mere aktiv med hensyn til at få EU op på mærkerne i forbindelse med det her. Derfor er det, der er sket på forårstopmødet her den 22. og 23. marts, også dybt skuffende, hvor det i hvert fald umiddelbart ser ud, som om det ben, der også var i Lissabonprocessen i forbindelse med miljø og energi, mere eller mindre med regeringschefernes, kan vi sige billigelse er blevet koblet af. Det synes jeg er utilgivelig kortsigtet.

Til slut synes jeg også, det er værd at nævne de beregninger fra Danmarks Miljøundersøgelser – jeg har henvist til dem før – der viser, at de samfundsøkonomiske omkostninger ved almindelige, konventionelt fyrede kraftværker rent faktisk er temmelig store. De er på 7,5 mia. kr. plus CO₂-omkostningerne. Beløbet er meget konservativt sat, for, som det også står i DMU's

undersøgelser – eller beregninger om man vil – fra februar 2005, er omkostningerne sandsynligvis betydelig større i de bynære områder, og der nævnes eksempler som Esbjerg og København.

Hvis man regner de 7,5 mia. kr. om til, hvad der så er ekstra omkostninger pr. produceret kWh på et konventionelt kraftværk, er det rent faktisk 25 øre pr. kWh. Det viser jo også med al klar tydelighed, at hvis vi går ind og diskuterer, hvordan vi mest omkostningsbevidst får produceret den nødvendige energi herhjemme, vil det vise sig, at det ikke er de konventionelle kraftværker, vi udelukkende skal basere vores energiproduktion på. Så er vi nødt til at gå seriøst ind og diskutere en kraftigere udbygning af vedvarende energi. Det er godt for miljøet, det er godt for danske arbejdspladser, men det er rent faktisk også helt fantastisk godt med hensyn til samfundsomkostningerne.

Jeg skal takke for den positive afvisning. Et eller andet sted er en kurv vel en kurv, uanset om den er givet med et smil om munden eller ej, men jeg kan så heller ikke helt finde ud af, hvad det er, regeringen egentlig mener, for jeg kan høre på ministeren, at der blev sagt, at det ikke er realistisk. Så kan jeg samtidig referere Venstres tidligere energiordfører, hr. Kim Andersen, der den 20. december sagde, at det her er yderst realistisk. Hvad er egentlig regeringens pejlemærker i det her? Det er jeg meget i tvivl om, ud over at regeringen er enig om, at den i hvert fald ikke vil have diskussionen i dag. Regeringen vil udsætte den, til den samlede plan kommer.

Kl. 19.30

Det er også fint nok, hvis det så betyder, at regeringen lader sig inspirere af det her beslutningsforslag, for med al den velvilje sluttende med en afvisning betyder det jo også, at vi selvfølgelig vil studere det, man så har sagt omkring velvilje, meget grundigt og se, om det også er indeholdt i det endelige forslag, der kommer engang hen over sommeren.

Også tak til Det Radikale Venstre for det omkring trafikken. Nu er det her forslag så meget specifikt omkring vedvarende energi, men jeg synes, det er meget rigtigt, at vi også hele tiden i vores klimapolitik får indregnet hele transportsektoren. Og der kan vi jo så glæde os over, at energi og transport nu ligger hos den samme minister. Det giver så også mulighed for, at vi kan trykke lidt ekstra på dér, og det vil vi meget, meget, meget gerne deltage i. Også tak til SF og Enhedslisten for støtten.